

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22486/2023
15.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ивона Антић, адвокат из ..., против тужених: ББ из ..., чији је пуномоћник Милош Савић, адвокат из ..., ВВ из ..., чији је пуномоћник Снежана Станковић, адвокат из ..., са умешачем на њеној страни ГГ из ..., чији је пуномоћник Јелена Живковић адвокат из ... и ДД из ..., чији је пуномоћник Марко Татар, адвокат из ..., ради утврђења ништавости уговора, и по тужби за главно мешање тужиоца ЂЂ из ..., чији је пуномоћник Светлана Џаковић, адвокат из ..., против тужених: АА из ..., чији је пуномоћник Ивона Антић, адвокат из ..., ББ из ..., ВВ из ..., чији је пуномоћник Снежана Станковић, адвокат из ..., са умешачем на њеној страни ГГ из ..., чији је пуномоћник Јелена Живковић, адвокат из ... и ДД из ..., чији је пуномоћник Марко Татар, адвокат из ..., ради утврђења права својине и ништавости, одлучујући о ревизији тужиоца по тужби за главно мешање ЂЂ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 738/2023 од 17.05.2023. године, у седници одржаној 15.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца по тужби за главно мешање ЂЂ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 738/2023 од 17.05.2023. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца по тужби за главно мешање ЂЂ изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 738/2023 од 17.05.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 19987/21 од 25.11.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље АА према туженој ВВ којим је тражила да се утврди да је апсолутно ништав Уговор о купопродаји непокретности оверен пред Општинским судом у Нишу под бројем Ов I 8045/07 од 05.07.2007. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца по тужби за главно мешање ЂЂ према туженима ББ, ВВ са умешачем ГГ и ДД којим је тражио утврђење права својине на стану у Нишу у улици ... број .., стан број .. на другом улазу површине 36м² са припадајућим подрумом, који се налази на

катастарској парцели број .. КО Ниш-Бубањ, по основу Уговора о купопродаји непокретности који је оверен пред Општинским судом у Нишу под бројем Ов 933/07 од 27.07.2007. године и Анекса уговора о купорподаји непокретности који је оверен под бројем Ов I 1220/08 од 11.02.2008. године. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца по тужби за главно мешање ЂЂ према туженима АА и ВВ којим је тражио да се утврди да је апсолутно ништав Уговор о купопродаји непокретности оверен пред Општинским судом у Нишу под бројем Ов I 8045/07 од 05.07.2007. године. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужила АА и тужилац по тужби за главно мешање ЂЂ да умешачу ГГ солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 157.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом петим изреке, обавезан је тужилац по тужби за главно мешање ЂЂ да туженом ББ накнади трошкове парничног поступка у износу од 31.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 738/2023 од 17.05.2023. године, одбијене су као неосноване жалбе тужиле АА и тужиоца по тужби за главно мешање ЂЂ и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац по тужби за главно мешање ЂЂ је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се и на члан 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре посебна правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда у конкретном случају нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиоца по тужби за главно мешање, као изузетно дозвољеној, јер није потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе и ново тумачење права. Предмет тражене правне заштите је утврђивање права власништва тужиоца по тужби за главно мешање на стану који је био предмет вишеструке продаје између тужених и утврђење ништавости уговора који је у вези са тим станом закључен. Одлуке нижестепених судова не одступају од судске праксе о примени члана 41. Закона о основама својинскоправних односа при одлучивању о јачем праву на државину, као и у погледу примене чланова 52, 66. и 103. Закона о облигационим односима код утврђења да спорни уговор о купопродаји који се оспорава тужбом за главно мешање и који је закључен између тужених АА као продавца и ВВ као купца није фиктиван уговор, јер је извршен у целости, нити је противан принудним прописима, јавном поретку или добрим обичајима. Наводима ревизије се побија правилност утврђеног чињеничног стања и оцена изведених доказа што није разлог због ког може да се изјави посебна ревизија у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Поред тога, битне повреде одредаба парничног поступка нису дозвољен разлог за изјављивање посебне ревизије.

На основу наведеног, Врховни суд је применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба за главно мешање ради утврђења права својине и ништавости уговора поднета је 15.04.2011. године и вредност предмета спора по овој тужби је 400.000,00 динара.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како се ради о поступку у којем вредност предмета спора побијеног дела не прелази новчани цензус за дозвољеност ревизије из цитиране одредбе члана 403. став 3. ЗПП, то је ревизија тужиоца по тужби за главно мешање недозвољена.

Из изложених разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић